

REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

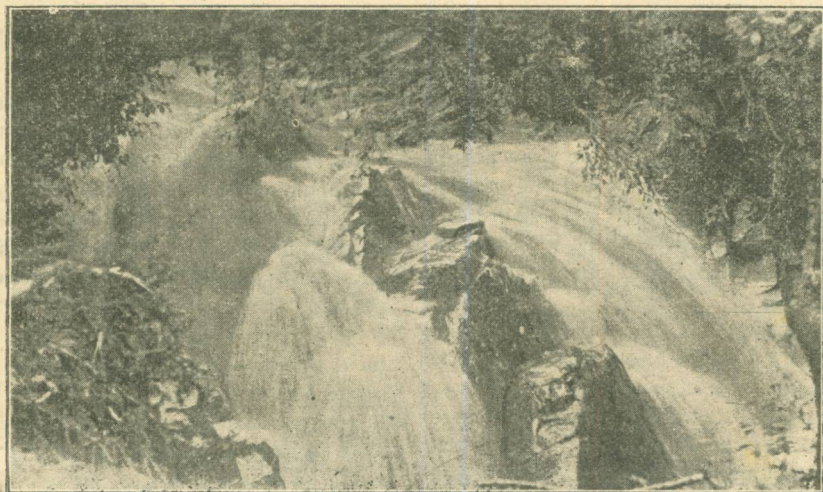
Any II ————— Núm. 23

Nombre solt, 0·25 ptes.

Sant Hilari Sacalm, 23 d'Agost de 1923

Temporada, 3·00 »

NOSTRES BELLS PAISSATGES

Un saltant de la riera

(Clixé Ximeno)

GLOSARI

Sant Hilari prospera. La seva empena és com la de LLIROIA, no la detura ningú. Que'n fa de anys! Sempre la temporada actual és més esplèndida de concurrència que l'anterior, i la següent ho resultarà molt més que la del any passat.

Cada any succeeix el mateix. Quan som al començar la temporada estiuenca, els que tenen pisos per llogar i algú d'ells n'hi desdoñan algú, mal sia motivat

per cambis naturals en la vida de les famílies, ja preveu que aquella temporada no hi haurà tanta gent, per més que l'experiència li hagi demostrat que per una família que deixi de venir se'n presenten sis de noves.

Els estiuencs també'ls passa igual, especialment als primers qu'arriben. Sabem d'uns quants coneguts tasta olletes que aquest any no vindran perquè l'un vol anar a n'algún Vilabarata del estranger per aprofitar això dels francs econòmics, o a n'algún Vilamosca de per a quí i ja va trompetejant que aquest any anirém clars, pe'ls carrers s'entén; que ja sab que faltaran tants i

quants, que ho sab positiu, i com que'l bon home, no sab qu'és més fàcil de saber això, que tenir notícia dels nous que vindran, que son els que positivament augmentan cada any més, d'aquí que després queden parats al veure que la profecia els ha sortit esguerrada. Un d'aquest l'altre dia assentat a la porta de la Redacció, (a la Redacció també hi tenim porta), ens deia casi apesarat al veure passar tanta gent. Massa, massa trull. Avans, aquí al istiu coneixies a tothom, els anomenaves pe'l seu nom, i te are tot son cares noves, ni sabs d'ahont surt tanta gent. A las fonts sembla que s'hi vagi amb manifestació i tú entre ells que'ts menys vist que'l Jaumet del flociol. Si ballan sardanes a Plaça, que are és dia per altre i avans era sols un cop o dos durant tota la temporada aleshores semblava que'ls músics tocaven més per tú, cobraves més part del que n'havies pagat de sotscripció per ferla pujar, i are vesahi, mirat com està la plaça cinc rengles de cadires i al mitj ben atapahit. I aixís, anava queixant-se de tot.

Aquets tipos són uns egoistes, tot ho voldrían per ells sols, totes aquestes queixes és perquè veient tanta gent els impossibilita regatejar més del que ja fan. Son els que cridan i exigeixen per tot arreu. Són els pagesos que venen de ciutat. Són ciutadants-pagesos,